

Publicerad 2014-08-21 22:00 av Annika Persson

mellan två människor

Mellan två människor kan allt hända och i bästa fall
trösten höras för att sjunka in i hjärtat och stanna.

En sorgefågel som kvittrar glatt på sin kvist har sorg,
inte melankoli och tror på sin framtidssång.

Liv eller vision - och...

hur de två nu lägger armen om varandra.

Du är så lätt att älska så varm att se på
så kittlande lustig att det kurrar i mig.

Att hitta vägen ut.

Du är vägen.

Men så nyckfull.

Om jag tror på ett lyckligt slut?

Jag hoppas.

Jag sa Två människor älskar varandra.

Och vill kyssas.

Ska de inte få det då?

Allt för den stora ömhetens skull
och förståelsen för lite sällskap på tu man hand.

Respektfulla kärleksord är nu det enda möjliga
och allra bästa botemedlet mot alla sorts sorger.

Mot dessa finns inga andra gudar.

Och så blir de kära och lustiga och ber om huslig vår
i törnesnår. Jag ska stoppa om dig och hålla dig varm.

Sålunda tala till dig för att du ska lyssna.

Att glömma det där som gjorde så ont.

Ett bröst och ett öga har en gång blivit intryckt
av hårda vindar, men kan tryckas ut igen - Du...

Om man nu har förmågan att komma över
tillkortakommanden och ställa allt tillrätta.

Med ett mjukt hjärta och ett vist handlag
styr man över livet och relationen till det.

Bygger upp det med klara spegeldörrar
med klarsynthet som livsprincip.

Obehagligheten och sorgen lär försvinna

som om den bara en gång funnits för dess egen
sorgliga naivitets skull och inte längre existerar
annat än i minnena, som kan reaktivera nya sorger
för den obehagliga naiva glädjens skull.

När kärleksordet pussas ut ur den leende munnen
infinner sig den obehagliga insikten att allt bara kan
vara tillfälligt. Kom, stanna!

styrkan hos älskande människor kan bestå och segra
med en jordskredsseger över himmelen och över
rädsan för att inte räcka till för alla krav och söta och
rara människor kontra sadismen hos var och en.
(Om man bara inte gnäller på fiolen.)

Kärlek kärlek kärlek kärlek kärleksbarn
Ja, kärleksbarn ger all makt åt livet
och där har allt sin begynnelse,
så att vi ser på oss själva med ljus
i dörrarna som öppnas och stängs.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Persson med Poeter.se id #16881 innehar upphovsrätten